

Załącznik 12. A.

Izabella Gustowska, *Ofiara I*, 1989

Praca Izabelli Gustowskiej, stanowi pierwszy z trzech obiektów z tego cyklu, czyli „Ofiara II” i „Ofiara III” (1989-1990). Dzieło to wykorzystuje motyw chrześcijańskiej piety. Jest monumentalne: ponad 2 metry wysokości. Wielkość obiektu odpowiada naturalnej wielkości przedstawionych postaci. Jest to cecha charakterystyczna dla większości prac artystki. Rozmiarom pracy przypisuje się również znaczenie symboliczne. Ma ono stanowić przeciwwagę do umniejszania roli kobiet w sztuce. Portrety kobiet powstawały na papierze w oparciu o fotografie, które artystka przekładała na papierowe podłoże za pomocą technik offsetowych lub akwaforty. Często też na drukowaną kompozycję nanoszone były farby. Powstały obraz jeszcze raz był zadrukowywany, w celu wzmocnienia kontrastu i nasycenia. Obiekty malarskie, które w twórczości artystki funkcjonują pod hasłem „Względne Cechy Podobieństwa”, łączą fotografię, grafikę i malarstwo.

Opracowane na podstawie materiału: DESA UNICUM, <https://bid.desa.pl/lots/view/1-5V7KS3/izabella-gustowska-ofiara-i-1989> [15.12.2022]

Izabella Gustowska - polska artystka intermedialna profesorka sztuk plastycznych, wieloletnia wykładowczyni w Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu.

https://pl.wikipedia.org/wiki/Izabella_Gustowska [15.12.2022]

Artystka urodzona w 1948 roku w Poznaniu. Uprawia malarstwo, grafikę, fotografię, realizuje instalacje, performances, video-performances; w większości prac wykorzystuje różne media. Dyplom otrzymała w 1972 roku w pracowni Tadeusza Jackowskiego w poznańskiej PWSSP (obecnie ASP). Od wielu lat jest pedagogiem w tejże uczelni.

<https://culture.pl/pl/tworca/izabella-gustowska> [15.12.2022]